

Tey vóru har - øll tey, sum hava gingið inn á gólvið á Kondittarínum - bæði leygdagsgestirnir og onnur, sum vanligu bert vitja hinar dagarnar.

Biðirøðin frammanfyri skivuna var long, eins og als ikki pláss var fyri øllum við borðini.

Tey, sum vanligu plaga at sita í niðaru hæddini, hava ongan hug at fara upp á loft henda seinasta dagin. Sum Ingibjörg tekur til:

- Einaferð Rasmus og eg komu inn á Kondittarið, vóru so nógv fólk inni, at vit ikki fingu pláss. Vit settu okkum fyri at stara áhaldandi upp á fólk, í royndini at fáa onkran at geva okkum pláss, men tað hjálpti als einki.

- Eg havi eisini roynt í dag, og tað gevur heldur einki úrslit.

Ovfarakæti

Klokkan er farin av 11, og hóast hetta júst er tíðin, tá dagligu gestirnir plaga at hittast, so eru øll ikki komn.

Hýrurin er so løgin á fólk, eins og ovfarakæti, ið fjarir yvir veruleikan, at alt her inni er fyri seinastu ferð.

Starvsfólkini hava neyv-an stundir at rudda borðini, tí biðirøðin við skivuna tykist ongan enda at fáa.

Øll tosa um tað, at Kondittarið skal lata aftur, men eingin gevur tí veruliga gætur. Tað er sum við so nógvum í hesum døgum. Fólk eru von við, at umstøðurnar broytast bráðliga. Tað fær ikki innivist í huganum, men verður skúgvast til viks til seinni.

Málageipan er - nógv meir enn vanligt, men børnini kenna á sær, at alt ikki er, sum tað eigur at vera. Tey eru fyri einaferð skyld so pinnastill, sita bert undrandi og eygleiða tey vaksnu, sum tykjast at hava so nógv at tosa um.

Fastur fúsar

Fastir gestir eru m.o. nakrar

Marjun Joensen
borðreiðir fyri seinastu ferð. Hon kennir nógv fólk, sum trúføst hava vitjað aftur á Kondittarið, har tey flestu munnu hava kent seg væl. Tað sást á uppmøtingini seinasta dagin

Alt hevur sína tíð – eisini Kondittarið

Hetta hevur verið staðið, har fleiri ættarlið hava vitjað, og sum nógv fara at sakna

hvalbiarkonur, sum saman við tveimum havnarkonum hava hitst á Kondittarínum seinastu 15 árin. Tær eru ikki fullmannaðar enn, og so hvørt sum ein teirra kemur innar, hyggur hon undrandi at teimum, sum sita við borðini. Tað eru ikki tey føstu vitjandi, sum sita á sínum plássum.

Katrin, Vilborg, Unna, Yngva, Herdis, Fiola, Björg og hvat tær annars eita, brosa álvarsliga, tá vit hittast við hornaborðið, har útsýnið til gøtuna er serliga

gott.

- Vit trúðu tí ikki, siga tær allar sum ein, tá vit hoyrdu í gjár, at hetta skuldi vera okkara seinasti dagur á Kondittarínum.

- Her hava vit gingið í nógv ár, og tá børnini eru vaksni til, hava tey eisini verið við okkum, tá vit hittast her.

- Børn okkara vistu altíð, hvar mamma var leygardag fyrrapart, sigur ein.

Onnur sigur: - Tey hava mangan verið atfinningar-som, tí vit flenna so hart.

Tey, sum hava verið inni, hava vit ikki lagt tí, tí tey kenna okkum, men børnini skammaðust, so sum børn vanligu gera í ávisum aldri.

Flenna so illa

- Vit kunnu ikki fara aðra staðni. Hugsad tykkum til, um vit fóru á Hafnia. Vit høvdu verið koyrdar út, tí vit flenna so illa, sigur ein, og hinar geva henni skemtandi rætt.

- Hvát tosa tit um, tá tit hittast her?

- Vit tosa um tað, sum er

farið fram í vikuni, og um tað, sum skal henda í komandi viku, sigur ein.

Onnur tekur undir og fer viðari. Vit sita eisini og eygleiða tey, sum fara framvið úti á gøtuni, og tey fáa kanska eisini eina viðmerk-ing frá okkum.

Eingin dagur á Kondittarínum øll hesi árin, líkist hvør øðrum. Hetta hevur verið serligt stað fyri okkum. Vit vita ikki rettiliga, hvussu verður í framtíðini.

- Nú sita vit og biða eftir at vit verða fullmannaðar, so

fara vit at tosa um, hvat vit nú skulu gera.

- Hvussu leingi plaga tit at sita her?

- Vanliga einar tveir tímar - til andlátini hava verið í Útvarpinum. Tað hevur verið markið hjá okkum, siga tær.

Uppá fyrispurning um ikki er annað stað í Havni, har tær kunnu hittast, halda tær, at tað verður ógjørligt at finna eitt stað, sum kann sammetast við Kondittarið.

Eitt starvsfólk skottrast millum fólkini við einum kaffibakka og leitar eftir teimum, sum hava bílagt.

Tá lemonadan kostaði 50 oyru

Tær hava úr at gera henda dagin, men eru eins blíðar og tær plaga, tó at tað merktist á teimum, at hetta tíðarskeið í arbeiðslívi teirra hevur kanska verið meir enn bert staðið, har tú skalt upphalda tær, fyri at fáa løn. Starvsfólkini hevur als ikki stundir at tosa, men tær vilja

Nógv fleiri fólk vitjaðu á Kondittarínum henda dagin, sum var seinasti tann seinasti. Har hevur verið opið síðani 1925

Biðirøðin var long og drúgv, og hon tókist ongan enda at fáa í fleiri tímar fyrrapartin leygardagin